

der nu staar i Alliancen fra dens ringe Begyndelse, maa vore Hjerter svulme af Glæde. Mrs. Chapman Catt har opnaaet store Landvindinger ved sine intelligente Taler og rundt om er hun bleven støttet af dygtige Kvinder og blandt disse er Ida Husted Harpers Pen en stor Kraft, der slaar til Lyd Verden over for Sejrene.

J. M.

Et Brev fra China.

Reverend F. E. Lund, der var Ven af min i China afdøde Son, er Bestyrer for en Missionskole i Wuhu, foruden at være »Kyrkoherde«, som han paa Svensk kalder sig. Uagtet denne sin Nationalitet er han i den amerikanske Mission. Jeg sender ham mit Blad fra dengang det først udkom 1907. Han skriver til mig, at det er det eneste skandinaviske Blad han har, og han sætter Pris derpaa. »Jeg sympathiserer med Deres Formaal, ligesaa vist som jeg beklager de Afveje de engelske Suffragetter følger. Jeg har altid følt, at Kvindens Stilling, hendes Uafhængighed og hendes Frihed er den Maalestok man maa anlægge for hvor fremlig en Nation staar i alle det civiliserede Livs Veje. Lad mig fortælle Dem en Historie for at give Dem et Begreb om Tingenes Tilstand der, hvor Kvinderne ikke er i en Stilling til at tone deres eget Flag eller har Tilladelse til at komme til Kendskab om deres eget Værd:

Den lille kristne Pige.

Da jeg kom tilbage fra Amerika i Efteraaret 1906 var en af de Ting, der først fangede min Opmærksomhed, hvorledes man skulde frelse en lille Pige fra et fremtidigt Liv i Vanære. En chinesisk Arbejdsmand var i al Hemmelighed bleven Offer for Opiumsrøgning. Hans ringe Indtægt viste sig snart ude af Stand til at forsyne ham med Midler til denne hans kostbare Tilbøjelighed. For at hjælpe paa Sagerne solgte han sin Hustru for 40 Dollars (mexikanske) hvilket ringe Beløb snart blev brugt til Opfyldelsen af hans Lidenskab. Han blev derpaa afskedit fra sin Stilling og sank i dyb Fattigdom, da han var ude af Stand til at tjene en ærlig Skilling. Han havde imidlertid endnu en Tilflugt at falde tilbage paa, og dette var en lille Pige som han havde købt, da hun var tre Aar gammel fra et fattigt Hjem i en Naboby. Den lille Piges Moder var død i et af Hungers-Aarene, og Faderen var bleven syg af Mangel paa Føde. Det var derfor en let Sag at slaa en billig Handel af med denne ulykkelige Mand, som samtykkede i at mod-

tage den beskedne Sum af 1 Dollars 50 Cent for *hans eneste Barn*. Det var dengang aftalt, at Pigebarnet skulde gaa til sit nye Hjem som Svigerdatter, en Plan som tilintetgjordes ved den tidlige Død af Arbejdsmandens eneste Søn. Da han var sunket helt tilbunds i sin moralske Fordærvelse, bestemte vor Opiumsrøger, at sikre sig en magelig Tilværelse ved at gøre det mest mulige ud af hans »sidste Haab«. Han lejede hende ud til en Theatertrup for 10 Dollars maanedlig. Hun skulde træneres for Scenen, synge uanstændige Sange og more fordærvede Mænd ved forskellige smaa Kunststykker. Heldigvis havde hun ingen Stemme og hendes sarte Constitution kunde ikke taale de Slag hun fik som Følge af hendes Træning. Hun blev snart syg og sendtes tilbage til hendes uværdige Plejefader, som nu fattede en anden Plan med hende. Han lejede hende ud til et ilde berygtet Hus for 160 Dollars. I Overenskomsten blev det bestemt, at hun skulde forblive i Bestyrerens fulde Besiddelse lige til hun var 18 Aar gammel. Da skulde hun gives tilbage til den Mand, der havde den Frækhed, at kalde sig selv »Fader« — hun skulde forblive hans Slave og tjene Penge til ham i hans Alderdom.

»En Kvinde er kun for en Mand en Knage paa hvilken han hænger sin Frakke!« siger Marie Corelli, men i dette Tilfælde bliver »Knagen« begavet med menneskelige Retigheder. Nogle faa indfødte Kristne horte den gamle Kælling i Huset kalde den unge Pige for »Shiao-kiao-yu« (lille Kristen) og mente straks, der maatte være en Aarsag herfor. Undersøgelser blev anstillede herom, som bragte ovennævnte Oplevelser for Lyset, der naturligvis ikke vakte nogen Overraskelse mellem Chineserne, som betragtede det Hele som en Hverdagshistorie, hvortil man ikke kunde gøre nogen alvorlig Indvending.

Jeg forsøgte først ad lovlig Vej at udløse hende, da det var mig om at gøre at faa et »Præcedens« etableret. Jeg fik mange Ærgrelser og Fortrædeligheder med denne Sag og maatte opgive den og falde tilbage paa den almægtige Dollars. Efter at have givet Summen af 160 Dollars, fik jeg snart »Kontrakten« underskrevet af alle Vedkommende, undtagen Arbejdsmanden, som bad om Barmhjertighed og anklagede mig for at have borttaget hans Alderdoms Støtte! Endog de lokale Autoriteter bifaldt Handlingen ved deres Underskrifter.

Dette gjorde Pigen fri, skøndt hun naturligvis fra den chinesiske Lovs Standpunkt kun er et Stykke Ejendom og atter kan blive solgt engang i Fremtiden.

Den unge Pige lod til at befinde sig i bedste fysiske Velgaaende og blev sendt til St. Hildas Skole, fra hvilken hun vil tage sin Examen ved Slutningen af næste Aar. Hun er nu bleven en smuk Pige, en god Student og en alvorlig Christen. Hun gaar under Navnet »Grace Lund«. Jeg haaber inderligt,

at hun enten vil blive Lærerinde i een af vore Skoler, eller at hun vil studere Medicin og tage Graden som Læge i en nær Fremtid. Jeg ønsker at faa hende i en Stilling, hvori hun kan gøre det bedst mulige Arbejde blandt Kvinderne i Wuhn.

F. E. Lund.

Sidste Nyt fra Unionen.

The National Union of Womens Suffrage Societies.

Denne store, altid loylydende Sammenlutning har nylig udført sin store Pilgrimsfærd og dens Deputation blev modtaget af Premierministeren, Mr. Asquith, Fredag d. 8. August, som med Interesse lyttede til de Beviser for almindelig Tilslutning, der især tildeles Unionen fra Arbejdsklassens Kvinder.

Blandt Deputationens Damer bemærkedes den veltalende Miss Robertson, der har gjort mange Erfaringer fra Nord-England, Skotland og Wales. »Jeg har lagt Mærke til« sagde hun, »at der er en stor Forskel paa Arbejdernes Stilling til Kvindestemmeret i de senere Aar. For fire Aar siden for Exempel, spurgte en Mand i en Forsamling mig gentagende Gange: Vil min Kone faa en Stemme? og hvis han troede hun havde en Mulighed til at faa en saadan, vilde han straks sætte sig i Opposition. Endnu stiller man mig samme Spørgsmaal, men det Svar der ønskes er: »Ja!« Arbejderne betragtede Spørgsmaalet mere som et Kons-Spørgsmaal end som et demokratisk saadant.

Anti-Stemmerets Ligaens Finantser viste sig at hidrøre snarere fra enkelte Rigmænd som for Exempel, Lord Rotschild, end fra en almindelig Subscriptionsliste.

Mrs. Harley bar Vidnesbyrd om de enorme Tilslutninger og den almindelige Sympathie, som Kvinderne i deres Pilgrimstog var Genstand for. »Ogsaa jeg finder ligesom Miss Robertson, at der er sket en stor Ændring hos Arbejdsklassen ligeoverfor Kvindestemmeretten. Dens Modstand gælder den krigsførende Kvindeskare, og Pilgrimmenes loylydende Holdning kan ikke henføres hertil«, siger hun.

Miss Robertson bemærker at Arbejdsklasserne ikke har den Rædsel for *de Militante* som andre. Pressen er ligesaa uretfærdig mod dem som mod andre, og denne søger at fremstille Stemmeretsbevægelsen, som var den »militant« hvilket ikke er Tilfælde.

Mr. Asquith: Jeg er enig med Dem. De har fuldstændig Ret!

Miss Royden (hvis Taler vi havde Lejlighed til at høre i Ungarn). »Jeg havde det Privilegium at høre nogle Taler i Parlaments sidste Kvindestemmerets Debat, i hvilket De sagde: at Kvindernes Interesser *ikke* var blevne »utilbørligt skubbet tilside af Underhuset«. Jeg ønsker at understrege een Gang for alle, at meget er blevet tilsidesat.

Mr. Asquith: Og De tror det vilde gaa bedre, om de havde Stemme?